

Sota el volcà

Malcolm Lowry

Cap a darreres hores de la tarda del dia dels Morts, el novembre de 1939, dos home amb vestit de franel·la blanca bevien anís a la terrassa principal del Casino. De primer havien jugat al tennis i després al billar; ara, les raquetes protegides per les fundes impermeables i ben subjectes en llurs premes -triangular la del doctor i quadrangular la de l'altre- reposaven a llur davant, sobre el parapet. A mesura que s'atansaven les processons que, des del cementiri, baixaven serpentejant pel turó de darrera l'hotel, els arribaven els sons planyívols de llurs cantarelles; es van girar per tal de veure els afligits, però no els van poder distingir fins al cap d'una estona, quan les llums malencòniques dels ciris van començar a fer la volta a les garbes llunyanes dels camps de blat de moro. El doctor Aturo Díaz Vigil va empènyer l'ampolla d'Anís del Mono cap al senyor Jacques Laruelle que ara, absort, s'inclinava per damunt del parapet.

Malcom Lowry, *Sota el volcà*, Barcelona, Edicions 62, 1973

Traduit par Manuel de Pedrolo